

נולד ברומניה ב – 5.9.1919
 נפטר ב – 4.11.1997
 היה נשוי לחנה.
 אב לישעיהו, שרה לניאדו
 וזוהר לביא.

כותבת אחותו, גיזלה:

"אברהם נולד בחרלאו, שעל יד יאסי שברומניה. עברו עליו כל מוראות מלחמת העולם השנייה. כבן נוער יהודי, גויס על-ידי השלטונות לעבודת פרך במחנות העבודה שבטראנסדניסטריה, וסלל כבישים למען הגרמנים הנאצים שפלשו אז לרוסיה".

וכך סיפר אברהם על תקופה זו: "פתאום הוציאו תקנות שאסרו על היהודים לצאת מהבית. מי שנתפס, נענש קשות. בלילות התבצרנו בדירות, מפחד שמא יחטפו אותנו ויערכו בנו פוגרומים, כמו ביאסי". לאחר המלחמה שבו התנועות לפעול, וביניהן גם קן "השומר הצעיר".

ואברהם מוסיף: "קיבלתי מכתב מהארץ, מגיזלה. במכתב נאמר, שנמצא עכשיו ברומניה שליח "ההגנה". היה זה חיים פורת ז"ל, שסידר את העלייה שלנו לארץ בדרך בלתי לגאלית. בשתי אוניות מעפילים הגענו, תחת המשמר הבריטי לקפריסין. שם שהינו כשנה וחצי במחנה ריכוז, במהלכה נולד לנו בנו הראשון, ישעיהו. אחרי קום המדינה שוחררנו מהמחנה בקפריסין והגענו ארצה".

לאחר זמן נקלטה משפחת פנחסי בבית-אלפא. בקיבוץ עבד אברהם בעבודות רבות: במכבסה, בנגריה ובאינסטלציה. בכל מקום עשה את עבודתו בשקידה ובחריצות.

קשה הפרידה ממך אברהם, אחי הצנוע והנחבא אל הכלים. עתה נשאר לנו לשמור בלבנו את זכרך הטוב. ניחומים לישעיהו והטי, לשרה'לה וחיים, לזוהר וגל, וכן לנכדיך בבית-אלפא ובקיבוץ דביר. זכרך יהיה ברוך ובקרב אוהביך תמיד".

מיכל, נכדתו: "נפרדתי ממך ביום שני בבוקר, בנגיעה אחת רכה, וכשאמרת לי שאתה מרגיש טוב, ידעתי שכאב אינך מרגיש יותר. ביום שלישי, הרביעי בנובמבר, החזרת את הפיקדון לבורא. משאלתך התגשמה – עכשיו אתה עם סבתא. נוח על משכבך בשלום, ללא כאב וללא עצב. אני אוהבת אותך ובוכה עליך".